

Патријарх Порфирије: Позвани смо да сведочимо Христа онаквог какав јесте и да не одустајемо од православне вере и своје Православне Цркве

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 29. октобра 2023. године, уз саслужење Преосвећеног Епископа ремезијанског г. Стефана, светом архијерејском Литургијом у храму Светог Саве на Врачару.

Том приликом, Његова Светост Патријарх је рукоположио монаха Нила из скита Светог Спиридона код Гајлнауа у чин јерођакона. Саслуживали су архимандрит Јустин из ставропигијалног манастира Благовести Пресвете Богородице и Преподобног Јустина Ћелијског код Ајтерфелда, протојереј-ставрофор Радивој Панић, протојереји Ненад Јовановић, Драган Шовљански и Иван Штрбачки, протонамесник Богољуб Остојић, јереји Бранислав Кличковић и Далибор Стојадиновић, протођакони Драган Радић и Радомир Врућинић и ђакони Сениша Дувњак и Никола Костић.

Окупљеном верном народу, после читања Јеванђеља, Његова Светост је објаснио да је Јеванђеље реч Христова и да је зато она за нас правило и закон живота. Патријарх је истакао да је порука Јеванђеља једноставна, намењена сваком човеку, али је потребно да имамо пламену молитву, да се трудимо да

живимо у подвигу и да наша вера буде жива. Тумачећи јеванђелску причу о сејачу и семену, Првојерарх наше свете Цркве је истакао да Господ дели изобилно на све стране, семе баца тако да оно пада на сваки милиметар земље или, боље рећи, на сваку њиву, а њива која је позвана да буде њива Господња јесу душе људске, односно ми људи. Патријарх је објаснио да сваки човек у себи носи семе вере, јер смо створени по слици и прилици Божјој. Нажалост, не односимо се сви једнако према од Бога дарованом нам семену, него врло често по својој гордости градимо уверење да добра која имамо у животу, славу или нешто по чему нас други људи цене и препознају, дугујемо само и искључиво себи:

– Без обзира што је дар најбољи могући који сам добио, зависиће ипак од тога да ли ће бити употребљен у знаку ХристолIKE љубави у односу на Бога и на ближње тако што ћемо служити Богу и ближњем или ће бити употребљен тако да треба да послужи нашој самопромоцији, да треба да послужи нашем прослављању самога себе или саме себе.

Његова Светост је упозорио да када наиђу спољашње опасности, када је наша вера на испиту и када нам, као данас, говоре да Христа треба модификовати и осавременити, када треба да посведочимо Христа управо онаквим какав Он јесте, тј. своју православну веру и Православну Цркву, нажалост, многи се колебају и одустају: – Има и оних који приме веру, имају дар, али уместо да тај дар негују унутра у себи, у тајности молитвом и подвигом, да брусе таленат и дар у себи, њих више привлаче лепоте овога света... И то оне које су варљиве и пролазне.

На крају, Патријарх је закључио да је најисправније да дар који смо примили од Господа са благодарношћу и прихватимо, да га се ни у ком случају не стидимо, али да га и не преувеличавамо или поредимо са даром који је примио наш ближњи, развијајући у себи завист. Напротив, треба да се молимо да, молитвом нека буде воља Твоја, коју непрестано изговарамо, дарови буду пут наш према ближњем и, заједно са ближњим, од свих нас ка небу.

Скит Светог Спиридона је монашка заједница Српске Православне Цркве код Гајлнауа чији је настојатељ знаменити духовник, схи-архимандрит Василије

Пресвете
Источном
Градац.

